

NỘI DUNG

Có bao giờ bạn nghĩ mình tình thật hơn sinh là mình tình đẹp như tất cả bạn không?

Nhưng mình tình ngây ngô, đôi thì mình nghĩ cả những cô cậu học trò mình làm, cả những sự rung động đâu đâu, cả những cái suy nghĩ còn non nớt chưa trưởng thành. Yêu là tình yêu, chắc hẳn mình chúng ta ai cũng trải qua mình tình thật, dù ngắn hay dài cũng đâu đâu làm trong ta như u khúc khúc. Vui có, buồn cũng có cho đến khi chia tay rồi, liệu bạn có còn nhớ về những mình tình đó không. Cái mình tình dai dẳng không có khúc khúc, cái mình tình thu các bạn còn trao cho nhau những cái nhìn đầy yêu thương, lén lút những vụng về không kém phần đôi thì nghĩ yêu!

Tôi cũng vậy! Tôi cũng có mình tình của riêng tôi, mình tình tuy không như truyện cổ tích nhưng để tôi nhớ mãi về nó - về thanh xuân tươi đẹp của tôi, trong đó cậu bạn là mình tình không thể thiếu!

***

Buổi khai giảng sáng hôm nay, là mình tình buổi sớm mơn mởn sương thu và những vàng rơm khắp sân trường, tiếng bạn học sinh tung tăng trong tà áo mình tình trắng tinh khôi và những nụ cười hồn nhiên, vui tươi đến mức khiến mình tình vài chú ve còn sót lại của mùa hè phải giật mình, vội vã chi chít đàn xôn xao lên mình tình bạn tình ca chào ngày tươi trường! Sau buổi lễ chỉ vài phút để nghe đọc những bài phát biểu của các bạn học sinh, của các thầy cô giáo, để biết là của thầy hi vọng trường kính mình tình, chúng tôi cuối cùng cũng đã được thả bóng bay lên bầu trời trong xanh li li mang theo những ước mơ, những hoài bão to lớn của chúng tôi bay thật cao, thật xa, rồi mình tình hút trên không trung vô tận.

Kết thúc buổi khai giảng đầy ý nghĩa, trang nghiêm nay, tôi cùng bạn bè thu dọn đồ đạc, riêng tôi còn phải thu dọn chỗ chõng ghế của lớp đem vào kho bạn tôi là người trực nhật hôm nay. Mình tình mình tôi đã phải ôm chõng ghế về để sắp xếp những bàn học sinh ngồi, thật là quá sức tưởng tượng của mình tình cô gái bình thường như tôi. Không mình tình ai giúp đỡ bạn ai cũng đang tranh nhau chõng lên phòng học vì không thể chõng được cái nặng của mình tình thu lâu thêm được

BÀI ĐỀ THI SỐ 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

---

nà a. Có sân tròng vng lng , ch còn lác đác vài bn hc sinh khác cùng cnh ng nh
tôi,nhng tíc thay,t t c nhng bn y đ u là nam,và tôi chính là n sinh duy nh t i loay
hoay v i chng gh cao ngang đ u mình. Bng nhiên m t gi ng nói tr m m c a m t c u bn
nào đó vang lên sau lng tôi :

-Sao còn đây th cô bé,b không th y nng à!

Tôi gi t mình quay i thì th y m t c u con trai nào l hc, ng i mà tôi ch a tng g p cũng
đang có m t chng gh bên tay h t nh tôi, nhng c u ta mang chng gh r t nh nhàng. À mà
cũng đúng thôi,c u ta là con trai c mà,chng gh y có là v n đ gì đâu!

- Này,c u sao th ?

Câu h i ti p theo c a c u ta c t ngang dòng suy nghĩ trong đ u tôi. Tôi không tr i,hay đúng
h n là tôi ch a k p suy nghĩ s tr i nh th nào thì c u ta v a ch vào chng gh c a tôi r i
ti p i :

- C u g p v n đ gì v i chng gh y ph i không? Hay là nó nng quá? th thì đ mình
giúp m t tay nhé, ch mình chút xíu nha!

Đ t i, c u ta ôm chng gh c a c u ta ch y v i vào kho. Ch a đ y m t phút, trong khi tôi còn
đang ng ngàng thì c u ta đã ch y ra đ ng tr c m t tôi,tay v i i y chng gh t tay tôi còn
không quên n n c i mang đ y nng khi n tôi lúng túng vô cùng. Tôi i thi đi theo sau c u
y không nói ti ng nào, hay đúng h n là tôi không bi t ph i nói gì. Ph i chng tôi còn đang say
b i n c i đ y nng c a c u ta lúc này! Ch nghĩ đ n đó thôi là tim tôi bng nhiên đ p m nh
h n m t nh p. cái c m giác này là gì nh ,th t khó hi u!

Thoáng m t vài phút trôi qua, hai chúng tôi đã t i c a nhà kho, v a lúc đó ti ng trng báo vào
ti t hc vang lên, c tôi và c u ta đ u gi t mình. Tôi v i v ch y lên l p không quên nói :

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

- C m n!

Đi đ c vài b c tôi ngoái đ u l i thì th y c u ta nhìn tôi c i m t cách khó hi u! N c i hôm y c a c u làm tôi nh mĩ!!!

***

Nh ng ngày sau đó, m i th xung quanh tôi v n x y ra nh th ng l ,tôi v n đi h c đ u vào bu i sáng, v n g ng mình ch y “sô” cho nh ng bu i h c thêm c bu i chi u và t i. m i th xung quanh tôi di n ra quá v i v i, khi n tôi đ n quên đi cái n c i đ y n ng c a c u y vào bu i sáng hôm y.

Cho t i m t hôm, vào gi ra ch i, tôi đang ng i t i ch nhìn nh ng ng i b n xung quanh c i đũa, nói chuy n và đang ph i suy nghĩ vài ba chuy n v n v thì tôi ch t b t g p n c i đ y n ng thân quen. Ph i r i, chính là n c i c a c u con trai đó! C u ta đi cùng m t vài ng i b n c a mình v a đi v a c i đũa vui v , n c i c a c u hôm nay sao đ p không thua kém gì hôm đó c u c i v i tôi! C u ta l t ngang qua tôi m t cách nhanh chóng. Nh m t ph n x t nhiên, tôi lao ra hành lang xem c u ta h c l p nào! À thì ra là l p 11/* , g n ngay l p c a tôi mà sao tôi không bi t nh . B ng nhiên tôi m m c i! l i m t l n n a, tìm tôi l i l c nh p vì n c i y!

K t hôm y, ngày nào tôi cũng c tình đi ngang qua l p c u y đ tìm ki m m t n c i thân quen, và c u lúc nào cũng v y, lúc nào cũng n n c i trên môi, n c i đ y n ng y khi n bao nhiêu trái tim c a các n sinh xung quanh c u ph i đ g c. Hình nh trong đó, có c tôi!

Cho đ n bây gi tôi m i đ ý, c u có r t nhi u v tình xung quanh. C m i l n c u đi đ n đâu thì y r ng đó nh b y ong v t . Qu th t, ngoài n c i đ y n ng y ra, c u còn có khuôn m t khá th sinh nhìn ki u hi n hi n y. Tôi đã b say n ng b i n c i c a c u m t r i!!! Ph i làm sao đây???

M t bu i sáng th sáu, tôi đ n phòng th vi n đ đ c sách, m n sách nh thói quen h ng tu n. Tôi đ o quanh các giá sách quen thu c đ tìm ra nh ng quy n sách m i hay, giúp ích cho vi c h c c a tôi r t nhi u. Ngoài ra, tôi còn tìm cho mình nh ng cu n truy n tranh, truy n c i

BÀI D THỊ S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

đôi giờ trí hay nhúng tấp truyên ngồn rớt hay, rớt bích cưa các nhà văn nôi tiếng vôi lóa tuôi húc trò chúng ta nhủ Nguyễn Nho t Ánh, Tô Hoài... Và rôi cuốn truyên tôi đang tìm kiếm cũng đã xuôt hiên trỏ c môt tôi, thủ nhúng nó lôi nôm ở trên kớ sách trên cùng. Tuy đã dùng hôt sớ c đỏi vôi lên đỏi lỏi quyên sách đó nhúng không thủ nào lỏi đỏi c. Tôi đang thôt vôi ng thì bỏi ng có môt cánh tay cưa ai đó lỏi quyên sách đó ra khỏi kớ sách rôi đỏi xuôi ng trỏ c môt tôi kèm lỏi nói :

- Cúi đang cún cuốn này phỏi không?

Tôi giôt mình quay lỏi. À! Thì ra là cúi ta.sao thủ này, tìm tôi lỏi đỏi p nhanh môt rôi, không khéo đỏi cúi ỏi biôt thì xúi húi đỏi n chôt môt!

Tôi lúng túng đỏi :

- À à, ỏi m... cỏi m ỏi n cúi nhé !

- Không có gì, là con trai thì phỏi biôt giúp đỏi ng ỏi khác chỏi, nhót là vôi nhúng cô gái đỏi thỏi ng nhỏi cúi nôi a! -Cúi ta đỏi lỏi không quên khuyên mãi thêm nôi cỏi ỏi đỏi y nôi ng chôt ng ỏi ỏi y !

Gi chỏi! Đỏi thỏi ng sao, lỏi n đỏi tiên có ng ỏi i khen tôi nhỏi vôi đỏi y. Cúi ta nói thôt hay nói đùa thủ không biôt nôi a! Chỏi c là đùa rôi!

Tôi vôi tay lỏi quyên sách tỏi cúi ta, ỏi y thủ nhúng hỏi n lỏi giôi trò trêu đùa, đỏi a quyên sách lên cao đỏi tôi không thủ nào lỏi đỏi c. Thì ra trông vỏi ngoài thủ mà hỏi n ta cũng biôt chỏi c ng ỏi i khác nhỏi! Tôi cỏi gỏi ng nhón chân lên đỏi lỏi y lỏi quyên sách ỏi y thủ mà không đỏi c,hỏi n cao quá cỏi!

Tôi tỏi c mình làm môt nhủ khó chỏi quay đi kiếm sách khác, bỏi môt cúi ta đang còn ngỏi ngác vôi quyên sách trên tay. Biôt tôi giôn, cúi ta liôi n chỏi y lên đỏi ng trỏ c môt tôi tỏi vỏi hỏi lỏi :

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

- " !củ u cho mình xin l i nha, mình ch đ nh gi n chút cho vui thôi mà!

Tôi gi t quy n sách l i đi đ n chi c bàn quen thu c củ a tôi đ đ c nó, làm v m t v nh l củ u ta trong khi trái tim n i l ng ng c đang đ p r n ràng. Nhìn cái m t củ a củ u ta lúc xin l i nhìn th t d th ng, d th ng ngang ng a lúc củ u y c i v i tôi tr c đó v y!

Th là củ u ta cũng tìm đ c m t quy n sách khác c tình đi đ n ch tôi ng i v nh đ c sách. Tim tôi đ p r n ràng nh ng v nh không quan tâm. Củ u ta nói :

- "Mình tên Minh, h c l p 11/*. Còn củ u tên gì th nh ?

- "H ng !!! – tôi đáp l i khi m t v n c m cúi đ c sách.

- " !!!tên củ u hay nh - Củ u ta nói kèm theo m t n c i nh , khi n tôi suýt đánh r i quy n sách c m trên tay. Tôi l i lúng túng :

- "À...! !

Và m t l n n a ti ng tr ng báo vào ti t đã k t thúc cu c trò chuy n ng n ng n củ u chúng tôi. Tôi nhanh chóng tr quy n sách l i ch cũ và ch y v l p. Củ u ta cũng làm th ! Xong, củ u ta li n ch y lên song song v i tôi, v a ch y v a nói :

- "Mình làm b n đ c ch !

Tôi ch k p g t đ u r i ng i vào v trí vì giáo viên đã vào.

BÀI D THỊ S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

Gì ch, làm b n v i c u ! Tôi r t s ng sàng chàng trai à!!!

Tôi hôm đó, sau khi đã h c bài cũ và làm xong t t c các bài t p v nhà, tôi li n v l y chi c smartphone thân yêu c a mình đ online facebook. V a đăng nh p tài kho n vào, l p t c hi n ra tr c m t tôi là m t l i m i k t b n v i nickname VŨ HOÀNG MINH. Tôi tò mò li n xem trang cá nhân c a nickname đó. À! Thì ra là c u y. Tôi nhanh tay xác nh n l i m i y. Tôi c i th m, làm cách nào mà c u ta bi t nickname mình v y nh !!!

Sau khi tôi xác nh n l i m i, ch t nghe m t ti ng “ting” c a âm báo tin nh n. M ra xem thì th y :

- Chào c u
- Chào Minh. Tôi đáp l i.
- C u đang làm gì th ?
- Đang r nh r i và l t facebook thôi!
- C u ăn c m ch a?
- À mình ăn r i, còn c u?
- Mình cũng v y, haha!

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

- .....

Có thể mỗi ngày, lúc nào rảnh rỗi là cậu ta đều nhìn tin cho tôi. Chúng tôi trò chuyện rất vui vẻ, cùng nhau tâm sự nhiều đi u. Dần dần, chúng tôi trở thành bạn thân lúc nào mà tôi không hay biết.

Trở về cũng vậy, cậu mỗi giờ ra chơi là cậu ta đều chạy qua lớp tôi rồi tôi xuống canteen uống nước, hay thường xuyên chạy ngang qua lớp tôi nhìn tôi và cười khi nhìn bạn con gái lớp tôi há mồm kinh ngạc. Sau giờ học, chúng nó chờ ng tôi rồi gọi gọi hỏi :

- Mà và anh chàng hotboy đó là gì của nhau mà có vẻ thân thiết quá vậy, tôi tao ghen tị à nha!

- Haha! Tôi tao là bạn thôi, có gì đâu mà ghen với chị tui thế! Tôi cười đáp lại chúng nó.

- Thôi đừng có gì u, bạn bè gì mà thân thiết ghê vậy, ngày nào cũng rủ nhau đi uống nước tâm sự các kiểu mà! Hay là mày thích nó h?hahaha... - Chúng nó nhìn chằm chằm buông tha cho tôi.

- Thôi kệ chúng mày muốn nghĩ sao thì nghĩ, tao về đây, trở về.

Tôi vừa nói vừa đứng dậy ra về. Bạn trai hôm nay thật cao và xanh, không giống mặt áng mây, vậy mà lòng tôi lại giống lên đường. Thật khó tin!!!

Phải chăng là đúng là tôi đang thích cậu. À mà không! Tôi đã thích cậu từ lâu rồi, tôi luôn đứng đầu tiên cậu cười với tôi dưới ánh nắng vàng kia rồi kia! Nhưng tôi biết phải làm gì bây giờ đây nhé! Tình yêu của cậu? Tôi không thể can đảm để làm đi u đó. Tôi sợ, tôi sợ sẽ đánh mất tình bạn giữa tôi và cậu ngay khi tôi nói ra tình cảm thật sự của mình. Tôi đang rất hoang mang, liệu rằng cậu cũng đang thích tôi chăng? Mà chắc không phải đâu nhé, tôi đâu đẹp xinh đẹp, giỏi giang đẹp có

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

---

thì cùng cậu là một đôi đũa c ch ! Ch c ch có tôi là đ n ph ng c u thôi, còn c u thì ch c cũng ch xem tôi nh m t ng i b n không h n không kém nh !

C u thì h ng ngày v n th , v n c i nói bên c nh tôi, v n hay bày trò ch c gh o tôi nh ng ch c có l c u không bao gi đ ý đ n đôi má ng h ng c a tôi lúc c u c i v i tôi đâu nh !

Yêu nh ng không nói ra đ c còn đau kh h n c v c chia tay r i nh ng v n còn yêu. Cái c m giác gi u gi u di m di m e ng i khi v a nhìn th y đ i ph ng, trái tim nh v a nh y ra kh i l ng ng c. Ch c n đ ng g n nhau chút thôi, c m t mũi l i đ c lên. Thích c m giác đ c nhìn h c i, đ c h quan tâm m i ngày nh ng cũng bu n vì đó ch là s quan tâm c a nh ng ng i b n dành cho nhau. M i l n đi ch i v i nhau, tôi v i c u đ u ng i g n nhau đó nh ng tôi không cho phép b n thân th hi n tình c m, c th mà gi u mãi trong lòng. S c u bi t nh ng l i s c u không bi t. Không th trách c u không bi t tình c m c a mình, mà trách b n thân mình sao l i không đ can đ m đ nói ra lòng mình, nói ra t t c tình c m c a tôi dành cho c u, nó không ch đ n gi n là tình b n đâu chàng trai à!

Cu c s ng xung quanh v n c x y ra bình th ng nh th , ch là t ngày tôi bi t mình th t s thích c u, b u tr i b ng đ m a, trong lòng tôi đ y giông bão!

Tôi và c u h ng ngày v n đi cùng nhau đ n tr ng, cùng nhau t tr ng v nhà m c dù nhà chúng ta ng c đ ng nhau. Th nh ng c u v n s ng sàng vì đ đ c đi cùng tôi mà b thêm th i gian ra đ đi đ ng vòng. Hay th m chí nhi u hôm tôi không hi u bài, ch c n nghe tôi than th sao bài này khó quá, bài kia r c r i quá là c u ta s ng sàng b ra vài ti ng đ ng h đ gi ng l i th t rõ ràng, chi ti t cho tôi hi u. Tôi không hi u lý do c a nh ng hành đ ng đó c a c u, có ph i là c u cũng thích tôi ch ng? Hay là tôi l i ti p t c o t ng v trí c a mình n i c u?

Tôi và c u tính t i nay cũng đã quen nhau h n b n tháng r i nh ! B n tháng k t ngày tôi g p đ c c u, b say b i n c i đ y n ng y; đã b n tháng r i tôi cùng c u làm b n, cùng c u đi ăn, đi u ng kh p n i, cùng c u tâm s nh ng bu n vui trong cu c s ng c a m i ng i. C u đ n tr thành ng i quan tr ng trong tôi, ch c n m t ngày không th y c u, lòng tôi l i b n ch n không yên. C u v n c th , v n c vui v v i m i ng i, c u v n có nhi u v tinh vây quanh, và tôi l i c m th y lo ng vì c mãi lo s m t ngày nào đó c u s thu c v m t ng i con gái khác, m t ng i con gái h n tôi v m i th !

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

Ngày mười tháng hai! Ngày này là còn bốn ngày nữa là đến ngày lễ tình nhân valentine rồi. Vào ngày này, theo lệ thường thì các cặp tình nhân sẽ tặng cho nhau những món quà để mình chứng tỏ tình yêu của họ giành cho nhau. Còn đến với tôi, vào này thì nên làm gì bây giờ nhỉ? Tôi có nên chuồn bỏ món quà để tặng cho người khác không nhỉ? Nhưng mà lý do gì để tặng món quà này đây, không khéo là cho ta sự bất ngờ thì tốt cho tình cảm của mình mới thôi....! Haizzz! Tôi phải nên làm gì bây giờ! Thôi thì cảm ơn cậu nhé, tôi sẽ tặng món quà này cho cậu vì một lý do nào đó mà tôi sẽ cho là hợp lý nhé!

Rồi ngày này cũng đến. Tôi hôm nay là một buổi tối có trăng, có gió và còn có cảm giác chút se lạnh. Tôi nhìn sao trong lòng tôi lại nóng rực thế không biết? Tôi hỏi hợp cho cậu này thì chỉ có người đã quen thuộc tôi công viên, nơi mà chúng tôi vẫn thường đi dạo mỗi lúc rảnh rỗi. Rồi năm phút, mười phút trôi qua mà cậu ta vẫn chưa đến, tôi bỗng nghĩ: "cậu ta có khi nào trở về không nhỉ mình đâu cần, hay là vào ngày này cậu ta có quá nhiều cuộc hẹn với những cô gái kia...". Chẳng nghĩ đến đó thôi là tôi như muốn khóc!

Cũng đã gần ba mươi phút trôi qua, làm sao cậu ta không đến thế? Sao cậu ta lại mang đến cho tôi sự thất vọng đến thế này! Lau vội giọt nước mắt nóng hổi trên gò má, tôi quay ngoắt nhìn vào bức tường nhà thì chợt nghe thấy nói tiếp đằng sau:

- Hẹn người ta ở đây mà sao lại đến như vậy và trở về thế?

Giọng nói thân quen này là của cậu, đích thực là của cậu rồi, cuộc hẹn thì cậu cũng đến, Cậu đã không làm cho tôi thất vọng! Tôi quay lại, gửi món quà sau lưng nhìn cậu ta vội ánh mắt đầy sự trách móc, nói:

- Tôi tặng cậu bốn quả mà quên mất cuộc hẹn này rồi chứ?

- Làm sao mà quên được cuộc hẹn quan trọng này với cậu đâu! Vả lại, tôi đến đây muốn cũng vì chuồn bỏ cái này cho cậu thôi!

Cậu ta vội nói vội tắt đèn tắt đèn, đưa cho tôi một cái hộp quà hình trái tim màu đỏ rực, và an ủi tôi quen thuộc nói:

- Tôi ng cậu, valentine vui vớ nhé mygirl!

- Cái gì mà mygirl ch, tôi là c a c u bao gi? - Tôi lúng túng đáp, v b i r i hi n rõ trên khuôn m t tôi...

- Thôi nào, tôi đã dành cho em m t món quà đ p nh th mà em không đ nh t ng i cho tôi món quà đang gi u sau l ng kia à?- c u ta v a li c nhìn phía sau l ng tôi v a nói. À mà c u ta đ i cách x ng hô v i tôi t lúc nào v y nh ?

- À, ...valentine vui vớ nhé Minh! -Tôi đ a c u ta món quà y và nói, không quên gi u đi ánh m t b i r i lúc này.

- Sao em i t ng socola cho tôi vào ngày valentine này nh, ph i chăng là em có ý gì v i tôi chăng?- c u ta m món quà ra và nói,kèm theo là m t n c i đ u không th ch u đ c!

Tôi im l ng, không tr i c u h i đó c a c u ta, hay đúng h n là tôi không bi t ph i tr i nh th nào. Minh bi t mình thích c u y t khi nào th nh, mình có nói cho ai khác bi t đâu c ch ! Không l bây gi mình ph i th a nh n là mình thích c u ta , nh th thì quê ch t đi m t! Nh ng mà ch ng ph i m c đích c a cu c h n này là đ t tình v i c u ta ? Nh ng suy nghĩ r i b i y c hi n lên trong đ u tôi, tôi ph i làm th nào bây gi ? Ch t Minh c t ngang dòng suy nghĩ c a tôi b ng câu nói:

- Đây, tôi ch gi n thôi, làm gì mà m t c u nghiêm tr ng th h ?- Minh v a gãi đ u v a nói, ngay c cách x ng hô cũng khác lúc này. Ch c là c u ta đùa th t r i, v y mà tôi c t ng...!

- Gi n chi k quá, valentine b n bè nh tôi và c u v n có th t ng quà cho nhau mà!- tôi v n n c i đ p l i.

- Đúng rồi! đôi khi tình bạn còn lãng mạn hơn tình yêu mà, mãi là bạn tốt của nhau nha! Thôi chúng ta kiếm gì đó chơi đi rồi về, cũng hơi trễ rồi đó!

Vừa nói, cậu ta vừa kéo tôi đứng dậy. Tôi hôm đó, chúng tôi đã cùng nhau chơi game các trò chơi có trong công viên. Chúng tôi nhìn nhau cười vui vẻ, thì là bạn cũng tốt, thôi nhúng lòng tôi liệu có chút không vui!!!

Kể từ hôm đó, Minh dường như dành cho tôi một ánh mắt khác, đó không phải là ánh mắt mà Minh hay dành cho tôi như mọi lần. Có chút gì đó khác thường, dăm chiêu hồn, mấp mấp, và hình như có một chút âu yếm hơn thì phải! Đó là do tôi nghĩ vậy! Cậu tôi cũng vậy nữa, tôi cũng hay lên nhìn Minh, lên nhìn cậu cười ngây ngô, lúc này trông cậu thật đẹp.

Chợt tôi nhận ra giữa chúng tôi dường như có gì đó ngập ngừng ngập ngừng và có đôi chút không thoải mái, thì thôi ngượng ta về bạn tốt gặp nhau như ánh mắt bạn rồi rồi lúng ta lúng túng lung song một câu chuyện khác. Cậu tôi và Minh đứng nhìn ra điếu đó, nhưng tôi không biết được lí do là gì nữa? Phải chăng là Minh....

Tôi cũng ngập ngừng xưa tan đi nhưng suy nghĩ vẫn vậy đứng trung vào chuyện hành, dẫu này tôi sao chẳng quá rồi!

Rồi sau đó, tôi đứng trung vào bài viết, hành. Tôi và Minh ít gặp nhau hơn, dường như là cậu tuấn nay tôi và cậu đã không gặp nhau. Cậu hai chúng tôi đứng bạn nhìn cho việc hành của mình mà không quan tâm, để ý đến sự hiện diện của nhau trong cuộc sống dù lập Minh chỉ cách lập tôi 5 căn phòng, hay nhà tôi và nhà cậu cũng chỉ cách nhau vài cây số.

Chúng tôi chỉ tránh mặt nhau vài tuần như thế. Không lí do, không ngại gì thích. Cậu ngẩng mặt quan tâm không tên của chúng tôi sẽ kết thúc như thế, mãi cho tôi một hôm...

Chiều hôm nay, bỗng Minh nhận tin nhắn gặp tôi tại một quán cà phê sách ngay giữa trung tâm thành phố. Đột nhiên tin nhắn của Minh, trong lòng tôi lại gọi lên niềm vui cảm giác khó tả, vừa vui

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

---

mình, rồi vì a hoang mang...!

Đúng giờ hẹn, tôi đến cửa tiệm Minh đã nói. Vì a bước chân vào quán, sau khi vén lên mái tóc thì mắt bắt gặp nụ cười của bạn thân, tôi đã thấy Minh đến từ lúc nào, và Minh cũng đã gọi trình bày cho tôi một cốc cappuchino ấm nóng. Minh rất chu đáo, cậu ấy biết tôi luôn là người đứng giờ, còn cậu luôn là người đi trình bày giờ hẹn mấy phút để tìm cho chúng tôi chỗ ngồi đẹp, để kêu trình bày cho tôi thức uống tôi thích, và cậu không muốn để tôi phải chờ đợi, bởi vì cậu cũng biết là tôi rất ghét đợi chờ!

Tôi ngồi xuống ghế để đi đến cậu, im lặng nhìn thẳng vào đôi mắt tinh anh của Minh, chờ đợi. Đã bao lâu rồi nhỉ? Đã bao lâu rồi chúng tôi không còn những buổi đi cùng nhau trình bày thức uống ấm nóng trong một căn phòng đầy sách và để cậu biết rằng là cùng nhìn ngắm những nụ cười của bạn thân này nữa nhỉ! Bạn thân Minh lên tiếng sau những phút im lặng khó chịu.

- Hôm nay, cậu có thích sữa không?

- À ... có!

- Ồ, mình cũng vậy!

- Tại sao? Thấy bạn thì hôm nay bạn con trai như các cậu ít có ai thích sữa không!- Tôi hỏi Minh kèm theo một lời nói đùa xóa tan đi cái không khí căng thẳng của chúng tôi.

- Đúng! Con trai thấy bạn thì ít thấy thích sữa, nhưng mình thì khác, mình yêu sữa bởi nó gọi cho con người ta cảm giác man mác buồn, giúp gọi lên những hoài niệm xưa cũ, và trên hết khi đi đến một quán không ai biết mình đang khóc!- Minh nói với khuôn mặt hơi buồn.

Minh mà cũng có những lúc tâm trạng thế nào? Hóa ra, đằng sau những nụ cười kia là một cậu

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

---

con trai mang nhiếu tâm sến trong lòng mà chĩa mắt lên Minh kêu tôi nghe! Nhưng thấy Minh hôm nay có điếu gì đó khác khác, tôi hỏi:

- Có chuyện gì à, kêu Hường nghe đi!

- Hường này, cậu có biết không, nhìn cậu rớt giởng mắt ngó ngó quen trộm c đây cĩa mình. Minh Hường là tên cô y! Cậu giởng cô y tở nhởng điếu u nhở nhở t nhở t, tở đôi mắt biết cớ i, nỏ cớ i thoỏi mái, tở nhiên và cở nhởng thói quen, sỏ thích.

- Thì thì sao? Cô y là gì cĩa cĩa? – Tôi hỏi, giởng hỏi run.

- Cậu y là ngỏ i mà mình đã tởng theo điếu rớt lâu!

Tim tôi thỏ tỏ i, giởng run lên bở n bở t:

- Thì bây giở cĩa y đang ở đâu?

Minh cớ i nhỏ, đũa ánh nhìn ra đũa ng phỏ xa xảm, trỏ i:

- Đi rỏ i.

- Đi đâu?

- Xả m, nỏ i mà dù có muỏ n cũng không bao giở có thỏ quay iỏ đũa c. Nỏ i mà có ngỏ i gỏ i là thiên đũa ng, có ngỏ i gỏ i là đũa ng c.. hay chung quy iỏ i, nỏ i đó là cĩa cỏi chỏ t!

BÀI D THI S 16

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

- Mình... mình xin lỗi! Mình không cố ý nhé c ơi chuyện buồn của cậu!-tôi lúng túng vô cùng.

- Không có gì, cậu có lỗi gì đâu cậu nhé, dù sao thì đó cũng là sự thật- mất sự thật đau lòng!

- Chắc là cậu đau lòng lắm nhé?

- Tất nhiên rồi! Mình đau, đau lắm, đau đến nỗi chẳng muốn đi theo cậu nữa!

- Cậu nói cái gì thế nhé!

- Cậu làm sao mà hiểu được. Cậu biết không, Minh Hoàng là người đầu tiên khiến trái tim mình mở cửa bởi nụ cười, bởi ánh mắt... Bây giờ nay, tôi luôn cố gắng tìm kiếm người giống hệt cậu nữa, giống tôi nhé người đi đầu như những người khác...

- Và đó là mình sao?

- Đúng thế! Ngay từ lúc đầu chúng ta gặp nhau dưới sân trường, ngay từ ánh mắt đầu tiên cậu nhìn mình, bao nhiêu cảm xúc, hoài niệm, kỉ niệm xưa cũ của Hoàng lên ùa vào trong tâm trí mình. Và mình biết, mình không thể bỏ lỡ cơ hội được gặp cậu bên ánh mặt trời, nụ cười và những khoảnh khắc đẹp nhất! Cậu làm bạn gái mình nha Hoàng!

Mất tôi thì sao em ơi. Gì cậu nhé! Mình chỉ xem tôi như hiện thân của cô gái Minh Hoàng gì đó thôi phải không? Cậu chỉ xem tôi như người thay thế cho một bóng hình đã khuất thôi? Sao Minh lại có thể đi xa với tôi như vậy cậu nhé?Và y là bây giờ nay, những ánh mắt trìu mến, những nụ cười dịu dàng của em mà tôi nhìn thấy đâu là của cậu dành cho Minh Hoàng chứ không phải cho tôi. Tất cả đâu đây là gì đây, là gì đây thôi sao!!!

Tôi bắt đầu hai tay vào nhau, gõ gõ cho đôi vai khẽ run, gõ gõ cho nhúng giết nước mắt không để rơi xuống trên gò má, trừ là Minh :

- Xin là cô u, mình là Lan Hoàng, mình là mình chỉ không phải là Minh Hoàng của cô u. Cô u đừng xem mình là người thay thế cho cô y như thế. Mình đau lắm, đau lắm cô u biết không? Mình biết, mình thích cô u, thích nhiều lắm nhưng cô u không thể lấy nó ra đùa giỡn như thế được. Như vậy có công bằng chút nào cho mình không hả. Mình cho cô u thời gian để suy nghĩ nhưng gì mình nói, cô u hãy tỉnh táo là đi biết chỗ nào ???

Tôi nói như hét vào mắt Minh, rồi chạy vọt ra khỏi quán, không để cho Minh kịp thở y như giết nước mắt đang chảy trào ra khỏi khóe mắt. Nhưng giết nước mắt nóng hôi hổi, mồm mồm lẫn dài xuống hai gò má. Tim tôi đau đến quặng thét lài. Tôi lao đi dúi dúi trong mưa, để xem là cô u nói có đúng không, rồi khi đi dúi dúi trong mưa không ai biết được mình đang khóc!

Và đúng rồi cô u à, ngoài phố kia bao nhiêu con người đang hối hả chạy đua với cơn mưa nặng hạt, chúng có ai nhìn thấy đâu mà đi quan tâm tới những giết nước mắt đang hòa lẫn giữa cơn mưa của mắt cô gái ngu ngốc đang đắm mình trong nỗi đau tuyệt vọng. Cô ta thật tình ? Không đúng! Nỗi đau mà cô ta đang chịu đựng còn hơn cả những người thật tình rồi nhiều. Trái tim tôi như vỡ ra từng mảnh, người này yêu thế nhưng mà tôi trao anh, anh không thể cảm nhận hay sao? Tôi sao anh chỉ xem tôi là người thay thế cho cô y chứ. Nhưng tôi thấy ghen tị với Minh Hoàng, tuy đã mắt đi nhưng vẫn có thể mang theo cả yêu thế nhưng của Minh, mang đi theo thế mà chắc hẳn tôi sẽ không bao giờ có được! Trong mưa như trút nước cũng không làm ướt nhòa đi nỗi đau âm ỉ trong lòng tôi. Nước mưa hòa cũng những giọt lệ của tôi vỡ tan trên cơn mưa trời rớt bóng. Tôi bắt đầu thấy rất buồn gặp mặt người, ôm người rồi mà khóc mất trên hè. Tôi lài bắt khóc. Khóc òa trong mưa. Khóc đến khi chúng còn sống lúc nào để khóc, để nghĩ về anh!

Trở về nhà nhưng chút sức lực còn lại, tôi không muốn phải kể chuyện gì của phố xá để gia đình tôi phải lo lắng. Cơn mưa kéo dài không ngừng nghỉ, mưa như chính trong lòng tôi để rồi vỡ. Bão lòng! Tôi cố gắng không cho giọt lệ của mình rơi thêm một giọt nữa, tôi tự dằn lòng phải mạnh mẽ, yêu cầu để ai xem, yêu cầu để anh thế nhưng hỏi ? Đó là để tôi phải ngăn không để xảy ra được. Tôi lài nỗi niềm, nỗi niềm chua chát không thể được!

Nhưng ngày sau đó là chuỗi những ngày đau khổ nhất của tôi từ xưa đến nay. Đó là những ngày sống với nỗi đau gặm nhấm từng ngày, từng giờ. Là những ngày như mất người mà không thể

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

---

gặp, không thể nói chuyện với người đó. Là những chuỗi ngày cả hai lướt qua nhau như chèo a h quen biết, như một người đi đường hoàn toàn xa lạ!

Đó là khoảng thời gian một tháng! Đúng một tháng tôi bị giày vò bên thân mình vì anh. Tôi yêu anh. Những có tình yêu ấy chèo a để lên để tôi có thể vì anh, chấp nhận ở bên cạnh anh để thay thế cho một bóng hình đã khuất. Thế là tôi và anh đã có một cuộc hẹn! Cuộc hẹn này, tôi nghĩ nó sẽ mang đến cho chúng tôi những quyết định đúng với mối quan hệ chèo a chúng tôi để cả hai sẽ không đau sau này!

Vào quán cà phê ấy, vào là cuộc hẹn đó, tôi ngồi đi đi, thế những không khí xung quanh có vẻ nặng nề, trông buồn đến nỗi không thể nói. Cũng đúng thôi, làm sao mà vui cho được!

Cười im lặng, tôi đành phải lên tiếng trước:

- Minh này, anh có biết không? Tôi thật sự thích anh, à mà không, tôi thật sự rất yêu anh!

- Tôi cũng vậy!

- Là gì đấy! Anh không hề yêu tôi, anh thích cũng không có. Anh chỉ yêu cô ấy thôi.- tôi chua chát trả lời Minh.

- Tôi cũng đã từng nghĩ vậy. Tôi ngày cô ấy ra đi, tôi nghĩ mình không thể yêu thêm một ai để quên anh, cho đến khi gặp anh. Quả thật lúc đó tôi luôn cố gắng tìm kiếm một bóng hình đã mất trong anh. Những tôi đã thất bại, anh quả là rất giỏi trong việc này những có một điều hoàn toàn khác biệt giữa Lan Hương và Minh Hương, đó là hai anh mang hai trái tim hoàn toàn khác nhau- đó là một sự khác biệt lớn khiến tôi nhận ra mình đã hoàn toàn sai lầm, sai lầm bởi tôi luôn xem anh là người thay thế cho cô ấy, và tôi cũng chấp nhận ra, rằng tôi đã yêu anh từ lúc nào mà tôi biết! Chắc anh sẽ không tin những lời này anh mà anh nói anh yêu mình chèo a anh cũng biết, anh yêu ai đó thật lòng rồi sẽ biết, biết vì anh rất rõ anh tình yêu chính là anh nhé. Nhưng là anh tuột khỏi anh mình, khi yêu, sẽ luôn bị nó giày vò từng phút, từng giây. Những ngày qua anh giận mình, ghét mình, không gặp mình hay thậm chí thoả anh ta biết gặp anh

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

ình, cậu chưa biết qua mình như người đi đường. Lúc đó mình đau lắm, như lắm như người cậu đi cậu a cậu u, giống nói cậu a cậu u như người không thể làm gì được, bắt lực nhìn cậu đau đến khóc đến mất a, lúc đó tôi chỉ muốn cậu mọt chỉ có ở bên cậu, che chắn cho cậu. Thế nhưng tôi không thể can đảm để làm được đó, sợ cậu nhìn thấy mình cậu sợ tôi đau hơn thôi! Hôm nay, cậu tha thứ cho mình nhé, đừng giận mình nữa, đừng để trái tim cậu a chúng ta đau thêm từng phút từng giây nào nữa nhé, được không?

Minh đến bên tôi từ lúc nào, cậu đôi bàn tay run run vì bắt gặp khi nhìn tôi thoáng giật mình, ngập úng trong tôi đầy nghi hoặc :

- Cậu... cậu nói có thật không?

- Tôi đang rất nghiêm túc.

Quả thật, nhìn vẻ mặt hối hận của cậu, tôi biết cậu đang rất nghiêm túc, thật lòng. Thế nhưng trong lòng tôi lại xuất hiện nhiều mâu thuẫn khác nhau khiến lòng tôi bồn bồn vô cùng :

- Cậu cho mình thời gian suy nghĩ được không?

- Bao lâu?

- Sau khi tôi được cậu chưa về nhà!

Minh không nói, chỉ默默 cậu đi. Đã bao lâu rồi tôi không được nhìn thấy nụ cười này rồi nhé, tôi cũng chẳng như nữa, chỉ biết rằng người cậu đi cậu a anh lúc này đã đánh thức trái tim tôi, đánh thức tình yêu tôi dành cho anh bấy lâu nay. Và tôi đã có câu trả lời cho anh rồi!

BÀI D THI S 16

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

Trên đường về nhà, chúng tôi im lặng. Có lẽ Minh đang hỏi hỏi chuyện câu trả lời tôi! Buổi trưa hôm nay xanh lè m, có ánh nắng vàng len lỏi qua từng kẽ lá, thốt đớp, đớp tã ngày tôi và anh gặp nhau vậy!

Thốt đã tôi trở về ngõ nhà tôi, tôi xuống xe, về nhà đôn đôn đi vào nhà luôn. Minh hỏi hỏi kéo tay tôi tôi :

-                    Này này, cậu đôn đôn nh cậu nh vậy mà vào nhà à!

-                    Ch sao nã, đây làm gì?

-                    Th cậu quên đi u cậu nói lúc nãy rồi hả ?

-                    ! Quên rồi.

-                    ! Cậu... cậu thốt quá đáng!

Tôi chỉ về trêu Minh một chút thôi nh nh không nh Minh tôi biết u hi n về một nh vậy, trông thốt buồn cười, đáng yêu!

-                    Thôi đôn đôn rồi, ngày mai cậu đôn đôn đón tôi đi học nhé!

Nói đôn đôn, tôi kiêng chân hôn lên má anh rồi về ch y vào nhà không quên ngoái lại nói câu cuối cùng:

-                    Nh đúng giờ đ y. Nha ANH!

Minh nọ nọ cớ gì lờng lờ, quay lờng ra vờ, vờ a đi vờ a huýt sáo trông mõi vui làm sao! Trông bóng dáng anh thọt đờp vô cùng!

Tôi quay trở về phòng, suy nghĩ. Tôi không biết tôi đã quyệt đờnh đúng hay sai nhõng tôi tin vào số mách bõo cõa con tim mình, rõng yêu anh là đúng!

Nõu coi đời ngõõi là mọt bõn nhõc thì tuõi thanh xuân chính là phõn đờp khúc vời nhõng nõt nhõc trong trõo, rõc rõ nhõt. Nó đờng lời trong lòng mõi ngõõi nhõ nhõng giõt café cuõi cùng nõi đáy cõc mõi chõng tan. Đời ngõõi ngõn lờm và thanh xuân thì chõng bao lâu, nhõt là tuõi thanh xuân cõa mọt ngõõi con gái- nhõ mọt bông hoa rõc rõ nhõng số chõng lời tàn. Bõi vờy, khi còn trõ, ta hãy dám sống, dám yêu hõt mình. Mọt tuõi trõ trong veo, thuõn khiõt vời nhõng thõ tình cõm chõ có thõ đờn mọt lờn trong đời, tõt cõ nhõng lờn sau đó đờu số chõ là bõn sao không hoàn hõo cõa tuõi trõ õy. Và đó cũng là mọt tuõi trõ vời đờy nhõng chõng gai đờ sau nhõng lờn vờp ngã ta trõ nên trõõng thành hõn, mõnh mõ hõn đờ dung cõm hõn mà yêu nhiõu hõn. Tình yêu tôi dành cho anh cũng vờy tình yêu đờu đời õy giõng nhõ lờn đờu đờõc nõm thõ quõ khõ mõi chín. Chua chua, chát chát, nhõng không kiõm đờõc, vờn muõn nõm thêm mọt lờn nõa. Trong quõ khõ chát xanh õy, nõ cõõi ngõc nghõch, ngõt ngào, chõa đờy nõng cõa anh, tình đờu thõ ngây, trong sáng cõa em lờng lờ nõy mõm!

Tình yêu tuõi hõc trò quõ là mọt võn thõ hay, mọt khúc ca ngõt ngào, mọt quãng đời xanh mõõt... mà chúng ta không đõ gì tìm đờõc. Nõu ai đó đã gõp đờõc nhau đờõi màu áo sãn trõõng, hãy trân trõng nó bõi khi ta trõõng thành, số yêu bõng mọt trái tim suy tõ, số chõng thõ nào tìm lời đờõc cõm giác trong sáng, ngây thõ õy nõa!

Cõm õn anh đã đờn bên em, khiõn cho tuõi trõ cõa em vì có anh mà trõ nên kì đờu, thanh xuân cõa em nhõ có anh mà bõng trõ nên tõõi đờp lờ thõõng. Cõm õn anh đã xuõt hiõn trong cuõc đời em, cõm õn nõ cõõi cõa anh đã mang đờn cho em nhõng rung đờng đờu đời thõt đờp. Cõm õn anh! Cõm õn nõ cõõi cõa thanh xuân õy!

TÁI BÚT: Tôi không hi vờng anh đờc đờõc nhõng lời này, không hi vờng anh số hiõu lời nhõn nhõ cõa tôi trong đó. Nhõng tôi chõ muõn anh biõt rõng, đờng mõi xem tôi là ngõõi thay thõ cõ õy nhõ thõ, đờu đó có thõ làm tõn thõõng sâu sốc mọt tâm hõn, mọt trái tim cõa cô gái mõi tuõi mõõi sáu!

BÀI D THI S 16

Vi t b i Ban Biên T p

Th sáu, 10 Tháng 11 2017 07:28 -

Chi u m a, ngày 5 tháng 11 năm 2017.